

Soldatens svårigheter och umbäranden

Av alla människor på jorden, borde Guds tjänare inte under några omständigheter lämna sina förmågor utvecklade. Ju större arbete och ju värdigare Herre vi tjänar, desto dugligare borde hans arbetare vara. De som önskar ära Gud kommer att ge honom den allra bästa och grundligaste tjänst som de förmår. Gud begär att varje förmåga ska vara i det bästa skick i utveckling och kraft. Under det gamla religionssystemet fick inte människor lägga det som var vanställt, halt eller blint på hans altare. Ska män och kvinnor i den kristna tidsåldern vara nöjda med att bjuda honom ett bristfälligt tjänande som är resultatet av ett utvecklat intellekt och förmågor som är obrukbara och förkrympta för att de inte använts eller på grund av slöhet? Gud uppmanar till bättre tjänst och högre arbete än vi ger honom. Kristus säger, "om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig."

Soldater som är inbegripna i strid måste möta svårigheter och umbäranden. De får torftig mat, ofta i begränsad kvantitet. De får göra långa marscher, dag efter dag, på svårframkomliga vägar och under brännande sol, sova ute på natten på bara marken med enbart himlavalvet över sig, exponerade för ösregn och kall frost, hungriga, svaga, utmattade, ibland en måltavla för fienden, ibland i sammandrabbning på liv och död. På det sättet lär de sig vad umbäranden vill säga. De som tar värvning i Kristi armé förväntas också att utföra svåra arbetsuppgifter och att tåligt uthärda plågsamma umbäranden för Kristi skull. Men de som lider med honom skall också regera tillsammans med honom. För vem av oss har gått in i tjänsten och förväntat oss livets bekvämligheter, att vara lediga när vi har lust, att lägga av soldatens rustning och sätta på oss civilistens kläder, att sova på vår post, och så utsätta Guds verk för kritik? De som vill ha det behagligt kommer inte att utöva självförnekelse och tåligt uthållighet och när människor behövs för att vidta mäktiga åtgärder för Gud, är dessa inte beredda att svara: "Här är jag, sänd mig!" Tungt och påfrestande arbete måste utföras, men saliga är de som är beredda att utföra det, när de kallas. Gud kommer inte att belöna män och kvinnor i den kommande världen för att de sökt bekvämlighet i denna. Vi är nu på slagfältet. Det finns ingen tid att vila, ingen tid för lättja, ingen tid för självtillfredsställelse. Efter att ha fått övertaget måste du ut i strid igen. Du måste fortsätta att segra, och för att

segra, att samla nya krafter för nya strider. Varje seger som vunnits ger ökat mod, tro och beslutsamhet. Genom gudomlig styrka kommer du visa dig inte vara någon enkel match för dina fiender. Oavsett alla goda egenskaper som en människa kan ha, kan han inte vara en god soldat om han agerar oberoende av dem som är i förbindelse med honom. Tillfälliga och oförutsägbara handlingar, hur uppriktiga och energiska de än må vara, kommer till slut att leda till nederlag. Ta ett starkt spann hästar, om istället för att hållas samman, den ena plötsligt skulle göra ett ryck framåt och den andra dra bakåt, kan de inte röra lasset, oavsett sin stora styrka. På samma sätt måste Kristi stridsmän samarbeta om det inte bara ska bli en massa oordnade oviktigheter. Styrkan kommer, istället för att nog värdesättas för att uppnå ett stort syfte, slösas bort på oordnade, meningslösa ansträngningar. I enighet finns styrka. Ett fåtal män och kvinnor som sluter sig samman med Guds ära för ögonen, kommer att växa till i styrk och visdom, och vinna nya segrar. Det finns mycket hårt arbete att utföra för Mästaren, och mycket visdom måste läggas till verket. Det är den oövervinnerliga ihärdigheten, den aldrig sviktande uthålligheten, som kommer att leda till seger. Många har en teori om sanningen, men vet knappt något om de sköna segrar som kommer genom den tro som övervinner världen. En erfarenhet måste vinnas av var och en för egen del, annars kommer vi aldrig att få sitta tillsammans med den lidande Mannen från Golgata. Det kommer att kosta oss allt vi har, men som belöning kommer vi att ärva allt.

Vår fiende kan verka ha övertaget över oss när det gäller antal, de olika resurserna och position, men vi får inte bli modlösa eller ynkryggar. Vi har Kristus med oss, och han går ständigt framåt och leder till framstående sanningar och större ljus. De som vill följa måste gå framåt trots många fiender, mäktiga och svåra att motstå eftersom de arbetar på ett förslaget och lömskt sätt. Vi kommer att bli tvungna att möta inte bara mänskliga makter, utan furstarna över mörkets rike – ”ondskans andemakter i himlarna”. Till och med våra vänner kommer att motarbeta oss, och vi kommer att bli tvungna att ta emot föraktfulla pikar, för att vi satsar på att välja en bättre väg. Våra motiv kommer att missbedömas, och till och med vår karaktär och våra vanor bli förtalade. Men ”ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden.” Vi för en ständig kamp, men är inte belöningen i slutet av striden värd all möda? Kommer inte härlighetens eviga värde att mer än väl kompensera varje sår, varje smärta, varje sorg? Kommer inte varje uppoffring att ge ofattbara skatter i gengäld? - The Signs of the Times, 7 september 1891